

Ige:

1Sám. 23,7-12

Zsolt 32,8

Bevallom, elég rosszul tudok térben tájékozódni bizonyos helyeken. Ezzel kapcsolatban rengeteg balfogásom volt már.

- Volt már olyan, hogy lázasan nyomogattam egy autó előtt állva a távirányító gombját, hogy ki tudjam nyitni az ajtaját a parkolóban. És csak hosszas próbálkozás után tűnt fel, hogy az nem az én autóm, mert én egészen máshol álltam meg.

- Az utak, autópályák is egyformának tűnnek nekem, ott megint csak nagyon nehéz tájékozódnom.

- Egyszer előfordult velem, hogy a külföldről hazaérkező férjemet másik reptéri terminálon vártam.

- És gyermekeim még ma is emlegetik, amikor egy nagyobb ködben alig tudtam elvinni őket az iskolába, mert eltévesztettem, hogy hol kell lekanyarodni.

Ha a ludaknak ilyen irányérzékük lenne, akkor Alaszkában töltenék a teleket.

Ismerős a helyzet talán másnak is? Egyszer-kétszer már biztos, hogy vakartuk a fejünket egy-egy kereszteződés előtt, hogy merre tovább?

Gyakran, ami a családi életünket, gyermekeink nevelését illeti, akkor is így érezzük. Merre tovább? Olyan tanácstalan vagyok. Utakat keresünk, mert a legjobbat szeretnénk gyermekeinknek. Legyenek bár még világra sem jött pocaklakók, néhány hetes pici babák, óvodába beszkó pityergők, betűvetéssel küszködő iskolások, ballagás, érettségi előtt álló ifjak, munkába álló fiatalok, vagy már öszülő felnőttek. Gyakran érünk keresztezésekhez, útelágazáshoz, amikor vinni, segíteni kellene őket valamerre, de nem tudjuk, hogy merre. Mi lenne jó neki? Mit látna helyesnek Isten, aki őt nekem adta, megalkotta, rám bízta, mindenkinél jobban ismeri és szereti? Éppen rám, aki a magam dolgaiban is gyakran tanácstalan vagyok. A saját életem útkereszteződéseiben is gyakran eltévedek.

Dávid szavain keresztül Isten így biztat minket: *„Bölcscsé teszlek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” Zsolt 32,8*

Ez Dávid életében valóság volt. Megszokta, hogy a döntéseivel Istenhez fordul. Beszél nekünk a Szentírás arról, hogy egy különleges eszköz is segítette őt ebben, az efód. Dávid életében volt egy időszak, amikor menekülni kényszerült az életére törő féltékeny, örült Saul királytól. Nób papjainál talált egy időre menedékre. Saul király erre dühében, örültségében megölette a papokat. Egy Ebjatar nevű pap azonban túlélte ezt az ámokfutást, és ő ezt a féltve őrzött efódot is megmenekítette. Ebjatar Dávidhoz menekült.

De mi is volt ez az efód? És mi tette ilyen hatékonyá, hogy döntéshozatalban segített? Az első efód vászonból készült díszes mellény volt, kék, bíbor, vörös és aranyszálakkal átszőve. Ezeket drágakövek díszítették. És Isten ezekkel a kövekkel jelentette ki valahogyan az akaratát. Egy ilyen eszközt kincsként őrizhettek.

Amikor Dávid még trónra lépése előtt nehéz döntés előtt állt, tiszteletteljes szívvel előhozatta ezt az eszközt. Fogta az efódot, Istenhez fordult és választ kapott. *(Saul üldözni fog? Igen. Elfognak az emberei? Igen. Üldözsem az embereit? Igen. Le fogom győzni őket? Igen)* Ez többször is így volt Dávid életében.

1. Bárcsak velünk is így tenne Isten! Bárcsak kérdezhetnénk és válaszolna. Bárcsak kiálthatnánk és felelne! Jó lenne egy ilyen efód. De ki állíthatja, hogy nincs? Isten nem változott meg. Ma is azt ígéri, hogy vezet: *„Bölcscsé teszlek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” Zsolt 32,8*

Kedves Édesanyák és édesapák! Ugyanaz az Isten vezet minket is, aki Dávidot vezette. A harcainkban, a döntéseinkben. Egyszerűen csak tanácsot kell kérni Alkotónktól és gyermekeink Alkotójától.

Valószínűleg nem rejtegetünk otthon Efódot, de van Bibliánk! Isten ezen keresztül beszél velünk. A benne levő szavak ma is élő és ható szavak. A Biblia szavai élnek! Rajtuk keresztül Isten néha egészen belül érint meg minket, vagy egy csüggedt napon a vállunkra teszi a kezét az ő élő szavaival. Kérdezd bátran, és beszélni fog. Sőt még szereti is, ha faggatod. Felfegyverez olyan igékkel, amikre éppen most szükséged van. Ha kérdezed, akkor ez szokásoddá válik!

Amit pedig olvasunk, azt ültessük át a gyakorlatba. *„A Krisztus beszéde lakjon bennetek gazdagon... (Kol. 3,16)*

Ne hozzunk azelőtt döntéseket gyermekeinkről, akár kis, akár nagy dolgokban, hogy előtte ne nyitnánk fel a Bibliánkat és nyitott szívvel és füllel ne kérdeznénk őt.

Tegyük ezt azért, hogy az élet útján tudjuk őket vezetni, segíteni, és ez legyen nekik és nekünk állandó örömforrás.

2. *„Tanácsot adok neked”* - mondja Igénk. Ezt nemcsak a Biblia lapjairól kapjuk meg, hanem gyakran a hittel élő emberek egymástól, a gyülekezet családjából. Sok kérdésünk van anyaként, apaként, keresztyén szülőként, de ezeket a kérdéseket már mások is feltették. Nem mi küzdünk először ezekkel a gondokkal. Már mások is álltak ott, ahol mi állunk, és elgondolkoztak azon, amin mi gondolkozunk. Kérhetünk egymástól tanácsot. Kereshetjük egymásban a példát. Isten ezért is adta nekünk a gyülekezetet: *„Együtt bátorodjunk meg egymás hite által.”*

Viharos a családi életünk? Keressünk egy szilárdat példának a gyülekezetből! Serdülő gyerekeink kezdenek kicsúszni a kezünkből? Keressünk olyan családot, ahol ezen az időszakon sikeresen túlestek, és láthatóan egészséges gondolkodású felnőttekké váltak. Tökéletes példákat nem fogunk találni, de sokat segíthetünk egymáson. *„A bolond helyesnek tartja a maga útját, a bölcs pedig hallgat a tanácsra.”* Isten ezért is adta nekünk a gyülekezetet. Ezt kínálják fel az életkoroknak megfelelő bibliakörök, családi beszélgetős alkalmak. Hogy ez mennyire így van, arra példa az, hogy gyakran jönnek hozzánk felnőttek vagy fiatalok a gondjaikkal, amivel nehezen birkóznak meg, és kérik, hogy beszéljünk erről gyülekezeti kiscsoportban. Aztán a hitben, tapasztalatban érettebb csoporttag segíti a másikat. Isten gyakran így jön hozzánk közel, így tanácsol minket, hogy melyik úton járjunk.

Nem kell efódot rejtegetnünk, köveket figyelgetnünk, hiszen rendelkezésünkre áll az Isten családja. Isten rajtuk keresztül is nevel minket. Fel sem tudnám sorolni, mennyit tanulunk mi lelkészek Tőletek, rólatok egy-egy családi táborban. Mennyit tanultunk egymástól mi édesanyák a kismamakör rövidke pályafutása alatt is.

Sokszor úgy érzed, hogy nagyon egyedül vagy családi gondjaidal, gyermekeid nevelésével kapcsolatos kérdéseiddel? Gyakran nem tudod, hogy merre tovább? Eltévedtél? Megnyugtatlak, hogy minden rendelkezésedre áll ahhoz, hogy megküzdj ezekkel a gondokkal. Mindenekelőtt tudd, hogy olyan Istened van, aki sokkal jobban szeret és ismer annál, hogy magadra hagyjon. Bízz benne! Olvasd a Bibliát és keresd a gyülekezet nagycsaládjában válaszokat. Ámen.

Lomentné Szopkó Tünde lelkész